
Wspomnienie pośmiertne : Dr Michał Szuldenfrei

Palestra 9/7-8(91-92), 105

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dr Michał Szuldenfrei

Dnia 1 lipca 1965 r. zmarł nagle dr praw adwokat Michał Szuldenfrei. Adwokatura traci w nim zasłużonego kolegę i wieloletniego, ofiarnego działacza samorządu adwokackiego.

Zmarły urodził się 20 stycznia 1887 r. w Częstochowie. Po ukończeniu gimnazjum w Krakowie wstąpił na Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, który ukończył w 1910 roku, uzyskując w 1911 roku stopień doktora praw. Aplikację sądową i adwokacką odbył w latach 1911—1917 w Krakowie.

Od roku 1917 do wybuchu wojny 1939 prowadził kancelarię adwokacką w Krakowie. W okresie międzywojennym występował jako adwokat w wielu procesach komunistów polskich. Szybko zaskarbił sobie miar i zaufanie kolegów, którzy w latach 1930—1938 powołali go na stanowisko wicedziekana Rady Adwokackiej w Krakowie. Od zarania swej młodości znalazł się w szeregach organizacji socjalistycznych.

W okresie wojny przebywał na terenie Związku Radzieckiego, gdzie wstąpił i czynnie działał w Związku Patriotów Polskich. W sierpniu 1944 wraca do kraju i obejmuje stanowisko dyrektora Biura Prawnego w Polskim Komitecie Wyzwolenia Narodowego, a następnie w Urzędzie Rady Ministrów. Do ostatniej chwili stanowisko to piastował.

Był posłem w Krajowej Radzie Narodowej, a następnie w Sejmie Ustawodawczym. Jako poseł aktywnie uczestniczył w pracach Sejmu, będąc członkiem Komisji Prawno-Regulaminowej oraz Komisji Planowania Gospodarczego i Budżetu.

Od 1946 roku do 1956 r. był członkiem Naczelnej Rady Adwokackiej, a w okresie 1946—1951 pełnił jednocześnie funkcję członka Wyższej Komisji Dyscyplinarnej. W roku 1956 został członkiem Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej i w tym charakterze pracował w organach adwokatury do 30 czerwca 1964 r. Po śmierci skarbnika adw. Michała Kluczyckiego sprawował przez rok funkcję skarbnika Naczelnej Rady Adwokackiej.

W pracy NRA odznaczał się głęboką znajomością rozstrzygnięć, subtelną analizą prawniczą, a gdy trzeba było — twardą walką o poszanowanie prawa.

Ten cichy, spokojny, łagodny człowiek stawał się nieustępliwy, gdy chodziło o zasady, o realizację prawa pojętego nie w sposób formalno-abstrakcyjny, ale jako przejaw sprawiedliwości społecznej i humanizmu.

Był odznaczony Sztandarem Pracy II klasy, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi.

Odszedł od nas wybitny prawnik i działacz polityczny, zasłużony na polu ustawodawczym, pracowity, ofiarny działacz samorządu adwokackiego.